RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0117 van 27 september 2011 in de zaak 1011/0708/SA/2/0657

In zake: 1. de heer 2. mevrouw 3. de heer 4. mevrouw 5. de heer 6. mevrouw 7. de heer 8. mevrouw 9. de heer 10. mevrouw 11. de heer 12. mevrouw 13. de heer 14. de heer 15. mevrouw

> allen bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Filip VAN DER VEKEN kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Desguinlei 6 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Dany SOCQUET kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 27 januari 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep namens de heer weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek van 20 september 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een mestopslag.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing niet werd behandeld, omdat deze ambtshalve verdaagd werd naar de openbare terechtzitting van 20 september 2011.

Geen der partijen is ter zitting verschenen.

Op de openbare terechtzitting van 20 september 2011 heeft Kamervoorzitter Hilde LIEVENS verslag uitgebracht.

Advocaat Filip VAN DER VEKEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Janina VANDEBROEK die loco advocaat Dany SOCQUET, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 13 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer hier hierna genoemd de aanvrager, bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een mestopslag".

Het landbouwbedrijf van de aanvrager, heeft reeds diverse stedenbouwkundige vergunningen verkregen voor het opslaan van mest.

In 1997 verkreeg hij reeds een stedenbouwkundige vergunning voor een bovengrondse ronde mestopslag, in 1998 voor een betonnen mestsilo van 1.570 m³ en in 2009 nog voor het plaatsen van een mestzak.

Met de in 2010 ingediende aanvraag voor het bouwen van een mestopslag komt de aanvrager in totaal aan een capaciteit van meer dan 5.000 m³ mestopslag.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Leuven', gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 juli 2010 tot en met 19 augustus 2010, worden vijf bezwaarschriften ingediend, onder meer uitgaande van de eerste en de tweede verzoekende partij, de zevende en de achtste verzoekende partij en de tiende verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 9 augustus 2010 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek weigert op 20 september 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de heer en overweegt hierbij het volgende:

Beoordeling van de goed ruimtelijke ordening

De omzendbrief RO/2006/01: biedt een afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting. De omzendbrief maakt onderscheid tussen:

- mestbehandelings- en vergistinginstallaties van zeer beperkte schaal gebonden aan één bedrijf;
- mestbehandelings- en vergistinginstallaties van beperkte schaal, niet gevonden aan één bedrijf en;
- grootschalige mestbehandelings- en vergistinginstallaties van een dermate schaal dat het eigenlijk om industriële bedrijven gaat.

Mestbehandeling wordt omschreven als : "het behandelen van dierlijke mest en/of andere meststoffen, met het oog op recyclage van de nutriënten stikstof en difosforpentoxyde op grond gelegen in en buiten het Vlaamse Gewest, Mestbehandeling omvat zowel de begrippen mestbewerking en mestverwerking."

Mestbewerking wordt gedefinieerd als: "het behandelen van dierlijke mest en/of andere meststoffen, met het oog op recyclage van de nutriënten stikstof en difosforpentoxyde op in het Vlaamse Gewest gelegen grond."

Mestbehandeling en vergisting kunnen aanzien worden als agrarische activiteit in de ruime zin. De aanvraag is moet bijgevolg afgewogen worden op basis van deze omzendbrief.

De aanvraag voorziet een capaciteit die hoger is dan de vereiste capaciteit van het bestaande landbouwbedrijf. De bestaande vergunde capaciteit is reeds veel hoger dan de vereiste capaciteit van het ter plaatse gevestigd landbouwbedrijf.

De vergunningsaanvraag heeft betrekking op 'mestbehandelings – vergistinginstallaties van een beperkte schaal niet gebonden aan één bedrijf in te planten in agrarisch gebied'. 'Deze mestbehandelings- en vergistinginstallaties staan in functie van een aantal bedrijven uit de omgeving dit zowel naar activiteit (behandeling van producten) als naar

locatie (in te planten zo dicht mogelijk bij de betrokken bedrijven). Dergelijke inplantingen kunnen verantwoord worden in functie van de ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven en vooral om onnodig transport te vermijden.'

Randvoorwaarden vanuit ruimtelijke ordening hebben vooral betrekking op de ruimtelijke impact van de activiteit, het gebouw of de functie.

- De installatie onderdelen zijn gebundeld op een kleine oppervlakte en sluiten aan bij de bestaande gebouwen;
- De aanvraag bundelt de installatie op een kleine oppervlakte;
- De configuratie van de installatie en het materiaalgebruik zijn aangepast aan de omgeving;
- Het materiaalgebruik is aangepast aan de omgeving;
- Er zijn geen andere landbouwbedrijven gesitueerd in de onmiddellijke omgeving.
- Het bedrijf is als enige gelegen tussen andere functies en te midden van de open ruimte:
- De landschappelijke inkleding is beperkt;
- De bestaande bosjes en de brongebieden van de vormen bijzondere waarden in de omgeving;

Randvoorwaarden vanuit de 'bedrijfsgebondenheid' hebben betrekking op:

- Blijft de mestbewerking voortbestaan als de landbouwactiviteit stopgezet wordt?
 Als dit niet het geval is de relatie met de landbouwactiviteit weinig tot niet substantieel.
- De activiteit is niet verbonden met de bestaande landbouwactiviteit;
- De omzendbrief vermeldt echter ook dat schaalvoordelen in overwging kunnen genomen worden. Loonwerkers kunnen dergelijke installatie opbouwen bij een bestaand landbouwbedrijf;

Randvoorwaarden vanuit 'mobiliteit' hebben betrekking op:

Mobiliteit is een niet te onderschatten aspect bij de inplanting van installaties in agarisch gebeid. De belangrijke elementen van het mobiliteitsaspect moeten duidelijk gemotiveerd worden.

Globale benadering: De mobiliteit wordt niet beperkt tot het bedrijf en de installatie maar ook de aanvoer en afvoerstromen moeten mee in de overwging genomen worden;

De bestaande installaties en activiteiten behandelen onder meer mest van West-Vlaamse bedrijven. De transportstromen zijn daardoor erg lang.

Het aantal bijkomende transportbewegingen;

De geplande installatie heeft betrekking op het opslaan van mest. De mest wordt niet behandeld, de massa neemt daardoor niet af. De bijkomende opslagcapaciteit biedt weliswaar de mogelijkheid om mest op grotere afstand met grotere volumes te verplaatsen en de transportbewegingen meer over het jaar te spreiden,waardoor het aantal verplaatsingen en de hinder op grote afstande beperkt (kan) worden. De bouw van de bijkomende mestopslag zal echter leiden tot bijkomende verplaatsingen in de onmiddellijke omgeving. Dit enerzijds door het aanvoeren van grote volumes en het afvoeren in kleinere volumes.

De schaal en het type van de weg:

De wegen waarlangs het transport mogelijk is, zijn landbouwwegen met een beperkte breedte, kruisend verkeer is er niet mogelijk. Enkele wegen zijn verhard in beton, andere in kassei en nog andere met louter steenslag. De wegen zijn niet geschikt voor zwaar en intensief transport;

Transportafstand. De aan- en afvoer van de producten moet zoveel mogelijk gebeuren vanuit de nabije omgeving. Langere transporten betekenen immers bijkomende economische en maatschappelijke kosten.

Het is onduidelijk van waar de bijkomende mest aangevoerd wordt. De bestaande mestopslag wordt voor een groot deel aangewend voor het opslaan van mest aangevoerd van landbouwbedrijven in West-Vlaanderen. Dit kan alvast niet aangeduid worden als de nabije omgeving.

Randvoorwaarden vanuit de 'agrarische omgeving: toegelaten biomassastromen'

Deze randvoorwaarden hebben betrekking op het verwerken van mest en zijn dus niet van toepassing op de vergunningsaanvraag;

Randvoorwaarden vanuit de 'agrarische omgeving: rechtszekerheid voor bestaande installaties':

Deze randvoorwaarden hebben betrekking op het verwerken van mest en zijn dus niet van toepassing op de vergunningsaanvraag;

Wanneer de bestaande vergunningsaanvraag beoordeeld wordt op basis van de omzendbrief, voldoet het bedrijf niet aan verschillende van de gestelde randvoorwaarden. De belangrijke voorwaarden hebben betrekking op de mobiliteit. De wegen zijn niet geschikt voor intensief en zwaar transport, de aanvoer is niet omgevingsgebonden. De aanvraag reikt onvoldoende informatie aan over de omvang van de transportbewegingen, de route, de manoeuvreerruimte nabij de mestopslag.

De zuiver ruimtelijke bezwaren zijn relatief beperkt. De landschappelijke inkleding moet echter een deel vormen van de vergunningsaanvraag. De bepaling in de begeleidende nota dat 'Rondom het bedrijf zal het nodige groen aangeplant worden' is weinig zeggend en niet bindend. Op het plan is een aanduiding opgenomen 'uitbreiding bestaand groenscherm'. Dit groenscherm is slechts een deel van het scherm en de beplantingen die reeds naar aanleiding van de vergunning van 1997 aangeplant moest worden. Ook de relatie met de gracht en de buurtweg moeten duidelijker bepaald worden in de vergunningsaanvraag.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag maakt onvoldoende duidelijk in welke mate de nieuwe opslagcapaciteit aanleiding geeft tot bijkomende verkeersbewegingen. Zonder een duidelijk beeld op de omvang van de toename van de transporten, de vervoersbewegingen, de geplande en gebruikte route,... is het niet mogelijk om een precieze inschatting te maken van de verkeersimpact op de omgeving, de impact op de woonkwaliteit van de nabijgelegen woning en mogelijke verkeerstoename langs de en en een duidelijk dat er een duidelijk beeld aangereikt wordt van:

- de bestaande transporten;
- de verwachte transporten;
- de bestaande en geplande routing;
- de frequentie van leveren;
- de bestaande capaciteit aan mestopslag;
- de vereiste capaciteit voor het eigen bedrijf;
- de herkomst en bestemmingen van de mest;
- de manoeuvreerruimte nabij de opslagtanks (deze manoeuvreerruimte is niet op het plan aangeduid) en op de toegangswegen (kruisend verkeer).

Uit bovenstaande blijkt dat de aanvraag onvoldoende informatie verschaft over de verwachte effecten en dat uit de afweging van de randvoorwaarden van de omzendbrief blijkt dat de aanvoer en afvoer een sterke negatieve impact heeft op de mobiliteit. De vergunningsaanvraag is daardoor niet overeenstemming met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, het voorgestelde ontwerp is niet bestaanbaar met de goede plaatselijke ordening.

..."

Tegen deze beslissing tekent aanvrager op 18 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 22 december 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

"---

<u>Beoordeling</u>

..

3. De gemeente verwijst naar de omzendbrief RO 2006/1, die bepaalt in welke gevallen mestbewerkingsinstallaties aanvaardbaar kunnen geacht worden binnen het agrarisch gebied. Hier dient echter gesteld dat ter plaatse enkel mest zal gestockeerd worden en er geen sprake is van verwerking of behandeling van de mest.

Gezien het feit dat er niet met andere grondstoffen tot verwerking wordt overgegaan, dient anders aangekeken te worden tegenover het transport dan bij verwerkingsinstallaties waarbij er aanvoer is van verschillende stromen materialen. Hier gaat het over digestaat afkomstig van een mestverwerkingsinstallatie. Om het transport beter te spreiden worden gangbaar ook in het afzetgebied opslagplaatsen voorzien. De opslag van de mest (of ook digestaat) in het afzetgebied laat niet enkel toe het mesttransport beter te spreiden in de tijd maar ook om de mest beter beschikbaar te houden in functie van uitrijregeling en de weersomstandigheden.

4. Ongeacht het plaatsen van een mestopslag in het agrarisch gebied principieel aanvaardbaar is dient toch afgewogen te worden in welke mate de bijkomende transportbewegingen min of meer hinderlijk zijn. In voorliggend geval gebeurde eerder al de melding van een mestopslag in een mestkelder (bij de stalling), in een silo en in een zak, met resp. volumes van 1258m³, 1400m³ en 600m³, en dus samen 3258m³. Bij de huidige aanvraag zou dit nog opgedreven worden tot 5758m³. Vanaf 5000m³ is een milieuvergunning klasse II benodigd, er is geen aanvraag hiertoe gekend.

Door de huidige aanvraag vindt er dus een behoorlijke schaalvergroting plaats van de opvang, die de productie van het eigen veebedrijf ver overschrijdt. De opslag wordt zo een belangrijk bedrijfsonderdeel. De aanvrager geeft aan dat ca. 400 transporten van 25m³ (aalton) per jaar erbij zullen komen (200 aanvoer en 200 afvoer). De aanvrager verrekent dit naar een hoeveelheid per dag, maar houdt daarbij geen rekening met de gangbare uitrijseizoenen.

Er kan worden aangenomen dat al minstens een evenwaardig aantal van deze transporten momenteel gebeuren. Gesteld kan worden dat dit toch een aanzienlijk aantal transportbewegingen zijn.

De hinderlijkheid hangt ook af van de schaal en het type van de weg waarlangs de installatie ligt en waarlangs het transport gebeurt. De aanvrager stelt dat de transporten langs de zuidzijde gebeuren over smalle veldwegen naar de verwacht de kernen van en verwacht worden, alsook in de omliggende kernen.

De plaats is gelegen op ca. 4km van het meest nabije op- en afrittencomplex van de autosnelweg en even ver van de meest nabij gelegen gewestweg. Daarnaast stelt zich de vraag of de transporten ook kunnen verwacht worden langs de transporten ook kunnen verwacht worden verwacht worden langs de transporten ook kunnen verwacht worden ve

Vanaf de kruising met de versmalt het wegprofiel van de naar een vijftal meter (waarlangs nog een 15-tal woningen), en bij de overgang naar de versmalt dit wegprofiel nogmaals tot ca. 3m (nog een viertal woningen). Voortgaande op de veelvuldige bezwaren van de bewoners langs deze straat gebeuren zeker niet alle transporten langs de heeft een uitgesproken residentieel karakter met een dichtere bebouwing.

Gezien deze omstandigheden, met aan de ene zijde slechts een smalle veldweg en aan de andere zijde een smalle woonstraat, is elke bijkomende verkeersdruk ongepast op de plaats. In deze kan niet anders dan vastgesteld worden dan dat de tal van individueel gemotiveerde bezwaarschriften aantonen dat de draagkracht van de plaats nu reeds overschreden is en de locatie zich niet leent om over te gaan tot een meer grootschalige opslagactiviteit.

De plaats is onvoldoende ontsloten. Gezien de schaal van het bedrijf wordt voorbijgegaan aan het principe van decentralisatie in het afzetgebied en wordt er opnieuw gecentraliseerd.

5. In nevenorde kan nog opgemerkt worden dat in het verleden aan de verschillende vergunningen werd opgelegd om groenschermen te voorzien. Hiervan werden slechts ondergeschikte delen gerealiseerd. Er is geen reden om aan te nemen dat ditmaal wel de nodige zorg zal besteed worden aan een degelijke inkleding, ook al komt die voor op het plan.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- gezien de aard van de omliggende wegenis en de reeds bestaande overlast is het hier niet aangewezen om bijkomende mestopslag te voorzien;
- het bundelen van mestopslag tot een meer grootschalige inrichting druist in tegen het principe van decentralisatie binnen het afzetgebied;

..."

Na de vergunningaanvrager te hebben gehoord op 20 januari 2011, beslist de verwerende partij op 27 januari 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

"<u>...</u>

Beoordeling

- 1. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwing omvat en een verharde oppervlakte is er een inname van ruimte ten koste van de watersystemen. De aanvraag dient getoetst te worden aan de geldende provinciale verordeningen. Gezien het water dat van het dekzeil afstroomt niet binnen de voorziening kan herbruikt worden, is geopteerd voor een infiltratievoorziening. Deze infiltratievoorziening betreft een 'infiltratiekom' rondom de constructie, die er voor zal zorgen dat het water ter plaatse de bodem kan indringen en er geen aankoppeling is op een rioleringsnetwerk. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.
- 2. Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in het agrarisch gebied.

. .

De aanvraag heeft betrekking op een landbouwbedrijf dat daarnaast bijkomende mest wil stockeren (2500m³). De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats.

3. De gemeente verwijst naar de omzendbrief RO 2006/1, die bepaalt in welke gevallen mestbewerkingsinstallaties aanvaardbaar kunnen geacht worden binnen het agrarisch gebied.

Hier dient echter gesteld dat ter plaatse enkel mest zal gestockeerd worden en er geen sprake is van verwerking of behandeling van de mest.

Gezien het feit dat er niet met andere grondstoffen tot verwerking wordt overgegaan, dient anders aangekeken te worden tegenover het transport dan bij verwerkingsinstallaties waarbij er aanvoer is van verschillende stromen materialen. Hier gaat het over digestaat afkomstig van een mestverwerkingsinstallatie. Om het transport

beter te spreiden worden gangbaar ook in het afzetgebied opslagplaatsen voorzien. De opslag van de mest (of ook digestaat) in het afzetgebied laat niet enkel toe het mesttransport beter te spreiden in de tijd maar ook om de mest beter beschikbaar te houden in functie van uitrijregeling en de weersomstandigheden.

4. Ongeacht het plaatsen van een mestopslag in het agrarisch gebied principieel aanvaardbaar is dient toch afgewogen te worden in welke mate de bijkomende transportbewegingen min of meer hinderlijk zijn. In voorliggend geval gebeurde eerder al de melding van een mestopslag in een mestkelder (bij de stalling), in een silo en in een zak, met resp. volumes van 1258m³, 1400m³ en 600m³, en dus samen 3258m³. Bij de huidige aanvraag zou dit nog opgedreven worden tot 5758m³. Vanaf 5000m³ is een milieuvergunning klasse II benodigd, er is geen aanvraag hiertoe gekend.

Door de huidige aanvraag vindt er dus een schaalvergroting plaats van de opvang, die de productie van het eigen veebedrijf ver overschrijdt. De opslag wordt zo een belangrijk bedrijfsonderdeel. De aanvrager geeft aan dat ca. 400 transporten van $25m^3$ (aalton) per jaar erbij zullen komen (200 aanvoer en 200 afvoer). De aanvrager wijst hierbij erop dat dit geen verdubbeling inhoudt vermits er geen onmiddellijke vergroting van het areaal waarop wordt uitgespreid plaatsvindt en het digestaat in belangrijke mate ter vervanging van de mest zal gebruikt worden. Dat betekent dat de mestopslag niet meer ten volle zal benut worden.

De hinderlijkheid hangt ook af van de schaal en het type van de weg waarlangs de installatie ligt en waarlangs het transport gebeurt. De transporten gebeuren langs de zuidzijde over smalle veldwegen naar de waarbij slechts één zonevreemde woning langs deze weg is gelegen. De transporten doorkruisen door hun spreiding eerder sporadisch de omliggende kernen of dichte woonwijken. De verkeersbewegingen die een dergelijke opslag meebrengen, worden geregeld in de uitrijregeling en worden beperkt gehouden door de inplanting centraal in het afzetgebied. Het wegprofiel van de voldoende om dit zwaardere verkeer te verwerken.

Een industrieel ogende constructie van deze omvang, leidt vanzelfsprekend in geen enkele landschappelijke context tot een verfraaiing. Gezien het een eerder storend landschappelijk element is, moet gezocht worden naar een inplanting die zo veel mogelijk in een reeds aangetast gebied is gesitueerd. De inplanting bij een bestaand varkensbedrijf kan in deze ondersteund worden. Ook dienen minimumnormen voor afstanden tot woonzones gerespecteerd te worden. Het landelijk woongebied in functie van de strekt zich uit tot op ca. 200m vanaf de mestzak, de enige meer nabij gelegen woning is zonevreemd, wat in overeenstemming is met de afstandsregels.

De mestzak zou aangelegd worden naast een bestaande mestopslag en een varkensstal. Er gebeurt aldus geen nieuwe aansnijding van een onaangetast gebied. De inplantingsplaats wordt naar de straat toe aan het oog onttrokken door een bebost perceel. De aanvrager stelt zelf de aanleg van een 5m breed bijkomend groenscherm voorop. Gezien deze ruimtelijke omstandigheden is de mestsilo aanvaardbaar op deze plaats.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenkomst met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;
- de weg heeft een voldoende draagkracht om de bijkomende transporten op te vangen;
- een inplanting van mestopslag in het afzetgebied leidt tot een betere spreiding van de transporten en meer transporten op kleinere afstand;
- de afstand tot de omliggende woongebieden is voldoende;
- de inplanting gebeurt aansluitend bij een bestaand varkensbedrijf zodat er geen versnippering van het landschap plaatsvindt;
- een bijkomend groenscherm waarborgt de landschappelijke integratie.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partijen zijn derde belanghebbenden voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

De verzoekende partijen brengen een document ('MEDEDELING STARTDATUM VAN AANPLAKKING') bij waarin de aanvrager van de vergunning verklaart tot aanplakking te zijn overgegaan op 23 februari 2011, wat door de verwerende partij niet wordt betwist. Dit document, dat eigenlijk niets meer is dan een verklaring op eer, kan in geen geval gelijkgesteld worden met het in artikel 4.7.23, § 4, derde lid VCRO bedoelde attest van aanplakking, dat op eenvoudig verzoek door elke belanghebbende kan aangevraagd worden.

Uit het administratief dossier blijkt enkel dat verwerende partij de bestreden beslissing aan de aanvrager heeft ter kennis gebracht per aangetekend schrijven van 17 februari 2011. De in artikel 4.7.23, §4, tweede lid VCRO, zoals dit artikel gold op het ogenblik van de kennisgeving, bedoelde termijn van tien dagen, waarbinnen tot aanplakking dient overgegaan te worden, kon ten vroegste op 18 februari 2011 een aanvang nemen.

Rekening houdende met voormelde gegevens dient gesteld te worden dat het door de verzoekende partijen ingestelde beroep bij aangetekende brief van 22 maart 2011 alleszins tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen stellen dat zij "zoals hierna verder beschreven" allen rechtstreekse hinder en nadelen ondervinden ingevolge de verleende vergunning.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen:

"

De verwerende partij roept te dezen de exceptie in van onontvankelijkheid ingevolge het ontbreken in hoofde van de verzoekende partijen van het rechtens vereiste belang teneinde de nietigverklaring te vorderen van de aan de Jos Hendriks toegekende stedenbouwkundige vergunning.

Verzoekers menen dat zij over het vereiste belang beschikken, louter omwille van het feit dat eerste verzoeker eigenaar zou zijn van een perceel dat zou grenzen aan het perceel waarop de mestopslag zou worden gebouwd, waar tweede tot en met zevende verzoekers, allen woonachtig in de voorhouden te wonen "op enkele tientallen meters verwijderd van het bedrijf van de heer van dit ter hoogte alwaar de uitmondt in de van het bedrijf van de heer van tweede verzoekers grenzen hun tuinen optisch aan het bedrijf van de heer van de leer van de leer van de heer van de leer v

Verzoekers duiden hierbij echter niet aan op grond van welke bepaling van de VCRO zij hun vordering instellen.

Het komt niet aan de verwerende partij toe om de rechtsgrond van de vordering van verzoekers te gaan bepalen, doch vermoedelijk wordt de vordering ingesteld op basis van artikel 4.8.16. §1., 3° VCRO: "De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld: 3° elke natuurlijke of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings-, of registratiebeslissing".

Welnu, uw Raad heeft ondertussen reeds herhaaldelijk geoordeeld dat het loutere nabuurschap niet volstaat om het door artikel 4.8.16.§1.,3° VCRO vereiste belang te staven.

Te dezen wordt zelfs het nabuurschap door betrokkenen niet aangetoond; hoe dan ook dient vastgesteld dat de voorziene silo zou worden ingeplant op maar liefst 115 meter vanaf de weg achter de woning en de bestaande loodsen en stallen op het terrein.

De voorziene constructie zal worden ingeplant midden in agrarisch gebied waarbij de woningen van verzoekers zich niet bevinden op een "tiental meter", doch wel op ongeveer 200 meter van op te richten constructie.

De aanpalende woning aan de overzijde van de straat staat vooreerst zeer ver verwijderd van de op te richten silo daar deze zal worden ingeplant op 115m vanaf de weg van achter de woning en bestaande loodsen en stallen op het terrein.

Daarenboven vermag huidige procedure enkel rechtmatige belangen te dienen en kan het feit dat de eerste verzoekende partij klaarblijkelijk volkomen zonevreemd midden in een agrarisch gebied woont de uiteindelijke bestemming van het landbouwgebied niet in de weg staan.

Er kan integendeel enkel worden gedoogd, zo eerste verzoeker al ten minste over de vereiste stedenbouwkundige vergunning beschikt, dat deze zonevreemde woning aldaar in stand wordt gehouden.

De aanwezigheid van een zonevreemde woning vermag uiteraard niet tot gevolg te hebben dat de landbouwer in de daartoe geëigende zone niet meer zou kunnen uitbreiden.

De verzoekers kunnen aldus geen hinder ondervinden van de inplanting van de constructie.

Verzoekers hebben dan ook geen enkel belang bij het inleiden van huidige vordering tot nietigverklaring.

..."

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moeten <u>kunnen</u> ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, beroepen de verzoekende partijen zich niet op het loutere nabuurschap om het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep aan te tonen. Wel verwijzen de verzoekende partijen naar rechtstreekse hinder en nadelen "zoals hierna verder beschreven", zodat het duidelijk is dat de verzoekende partijen zich steunen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De Raad aanvaardt dat uit de gegevens van het ganse verzoekschrift, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, kan blijken dat de verzoekende partijen voldoende aannemelijk maken dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad stelt daarom vast dat de verzoekende partijen in het onderdeel van hun verzoekschrift omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op voldoende omschrijven zij hinder kunnen ondervinden concrete wijze dat ingevolge vergunningsbeslissing. Door een toename van het gebruik van vrachtwagens rijdende door de zou onder meer een aantasting van deze wegen, geluidshinder en schade aan hun woningen ontstaan. De verzoekende partijen tonen op basis van een stratenplan de ligging van hun woningen aan ten overstaan van het bedrijf waarvoor de mestopslag vergund wordt en brengen foto's bij waaruit blijkt dat de woning van de eerste twee verzoekende partijen reeds beschadigd zijn en dat de voormelde wegen tot hun woningen in slechte staat zijn. Bovendien valt er niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund. De stelling van de verwerende partij dat de voormelde hinder en nadelen voortvloeien uit de nog af te leveren milieuvergunning, kan niet worden bijgetreden.

Het gebeurlijk zonevreemd zijn van een woning van een der verzoekende partijen ontneemt hen op zich niet hun belang en maakt hun belang ook niet onwettig, zeker nu het hoe en waarom van de zonevreemdheid op geen enkele wijze aan bod is gekomen in de administratieve beroepsprocedure.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

"

Zoals gesteld is de wegenis in zeer slechts staat. Bij alle verzoekers is huidig wegentracé onaanvaardbaar.

De weg wordt geheel verder stuk gereden door de zware vrachtwagens die hier dagdagelijks voorbijrazen. Enkel een schorsing van het besluit kan voorkomen dat vooral voor eerste verzoekers hun woning nog enigszins bereikbaar blijft.

Eerste verzoekers hebben zoals gesteld hun wagen al meermaals stuk gereden op de weg die zwaar wordt beschadigd door het wegverkeer dat de vergunde activiteiten met zich meebrengen.

Hierdoor zal de wegenis nog vaker geheel onder water komen te staan, waardoor het normale verkeer (personenvoertuigen) quasi geen gebruik meer kunnen maken van de noodzakelijke doorgang om hun woning te bereiken.

Ook de beschermde boom zal nog meer worden beschadigd.

Voor de eerste verzoekers die aan de overkant van het bedrijf liggen en zowel de instroom langs de veldweg als de moeten slikken is de subjectieve hinder zonder meer het ergst.

Eerste verzoekers vrezen dan ook dat hun woning verder beschadigd door het immens trillen van de grote geladen vrachtwagens (meer dan 30 ton) op een niet uitgeruste weg die nu reeds gedurende de dag en dikwijls 's nachts van en naar het perceel van de vergunningaanvrager rijden (zie foto's schade aan woning)

Zo ook wordt nu reeds de normale nachtrust verstoord door het immense trillen van de tientonners, zeker op het ogenblik dat intensief wordt aangevoerd en uitgereden.

. . .

Tweede tot en met zevende verzoekers ondervinden ieder voor zich eveneens gelijkaardige hinder. Nu tweede tot en met zevende verzoekers allen naaste buren zijn, is hun hinder gelijklopend zodat verzoekers met het oog op het MTHEN deze hinder gezamenlijk verwoorden.

Vanaf 's morgens vroeg tot 's avonds laat bulderen de vrachtwagens nu reeds rakelings langs hun woning. Het wegprofiel van de en evenmin dat van het bovenste gedeelte van de voldoen absoluut niet. De kasseiverharding staat door het nu

reeds aanwezige vrachtverkeer volledig bol en verzoekers moeten al goed geoefende rallypiloten zijn om de putten en bulten te vermijden. Ook de bermen ervan worden nu reeds stuk gereden door de brede, lange en zware voertuigen die het perceel van de heer verlaten.

Voortuinen en stoepen ter hoogte van de woningen van verzoekers worden eveneens stuk gereden en beschadigingen zijn aanwezig.

..

Alle verzoekers ondervinden nu reeds dagdagelijks geluidshinder en ernstige geurhinder. Het geluid wordt enerzijds veroorzaakt door de vrachtwagens, meer eveneens door het geluidproducerend overpompen van mest in de vrachtwagens. Een continue gezoem van motoren overheerst het open landschap.

Verzoekers kunnen niet meer genieten in hun tuin, zonder hierbij gehinderd te worden door de industriële activiteiten van de vergunningaanvrager. Ook het ophangen van de was is quasi niet mogelijk door enerzijds het veroorzaken van stof en anderzijds stinken alle kleren naar een doordringende mestgeur.

De impact op het milieu en de milieuomgeving en het aantal transporten (mobiliteitsstudie) wordt eveneens nergens becijferd.

Nu de vergunningaanvrager stelt digistaat (biogas) te willen slagen in plaats van mest in een silo volgens de aanvraag afgedekt met een groen PVC zeil (in de mate dat dit al kan bij opslag van digistaat), staat vast dat de geurhinder het niveau van hinder zal bereiken waarbij het zelfs schadelijk kan zijn voor de gezondheid van mens en dier.

Verzoekers vrezen dan ook voor hun gezondheid. ..."

De verwerende partij antwoordt hierop dat het landbouwbedrijf voor de voorziene uitbreiding van de bijkomende mestopslag een milieuvergunning klasse 2 nodig heeft (die ten tijde van het opstellen van de nota blijkbaar nog niet was aangevraagd) aangezien de totaliteit van de mestopslag meer dan 5.000 m³ bedraagt. Verder stelt de verwerende partij dat de door de verzoekende partijen aangeklaagde hinder niet rechtstreeks voortvloeit uit de constructie van de mestopslag, maar wel uit de uitbating ervan, en dat er dus geen causaal verband is met de bestreden beslissing.

Tenslotte verwijst de verwerende partij naar het feit dat de aangeklaagde hinder (stuk gereden wegen, barsten in woning, lawaai- en geurhinder) volgens de verzoekende partijen op heden ook reeds aanwezig is terwijl de constructie voor de uitbreiding van de mestopslag nog dient gebouwd te worden zodat ook hier het causaal verband met de bestreden beslissing ontbreek.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Ambtshalve stelt de Raad vast dat met de constructie voor de mestopslag nog niet kan begonnen worden aangezien de vergunningaanvrager eerst een milieuvergunning klasse 2 dient aan te vrager. De totaliteit van de mestopslag op zijn bedrijf zal immers, met de voorziene uitbreiding, meer dan 5.000 m³ bedragen en gelet op de ligging in agrarisch gebied is volgens rubriek 28.2 van de indelingslijst van VLAREM I, dan een milieuvergunning klasse 2 vereist.

De raadsman van de verzoekende partijen deelde ter openbare terechtzitting mee dat bij zijn weten er tot op heden geen aanplakking is geweest voor een milieuvergunningsaanvraag.

De Raad is van oordeel dat, hoe dan ook, de stedenbouwkundige vergunning voor de bijkomende mestopslag, voorwerp van de bestreden beslissing, op grond van artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en op grond van artikel 4.5.1, §2 VCRO van rechtswege geschorst is zolang er geen milieuvergunning klasse 2 definitief is verleend voor de totaliteit van de inrichting, gelet op de aangevraagde uitbreiding.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO voorziet immers dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege geschorst wordt indien de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, nog niet (definitief) werd verleend overeenkomstig het Milieuvergunningsdecreet.

Gelet op het voorgaande kan de Raad alleen maar vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 27 januari 2011 aan de heer verleende stedenbouwkundige, tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad geen tweede maal tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan overgaan.

Aangezien het echter slechts om een tijdelijke van rechtswege ingestelde schorsing gaat, komt het de Raad voor dat in deze omstandigheden de behandeling van de vordering tot schorsing onbepaald dient te worden uitgesteld.

Eens de tijdelijke opschorting een einde neemt omdat er een milieuvergunning in laatste aanleg is verleend, kan de Raad door de verzoekende partijen op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden, en dit voor zover er op dat ogenblik nog een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden zou zijn.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt onbepaald uitgesteld.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 september 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS Hilde LIEVENS